

Vragen aan... Dick Kerkhof

We kennen je als redacteur van *Buxbaumiella*, een functie die je sinds 2012 bekleedt. Hoe ben je bij de BLWG terechtgekomen?

Ik ben opgegroeid in de zandige, kalkrijke en bloemrijke uiterwaarden van de Lek bij Vianen. Mijn moeder kwam uit een natte, kalkloze klei- en klei-op-veenpolder bij Houten en leerde me al vroeg de planten die zij kende: gele lis, margriet, veldzuring, pinksterbloem, echte koekoeksbloem, dotterbloem, kattenstaart, et ce-tera. Maar kruisdistel, kattendoorn, sikkellaver, geel walstro en dergelijke, die langs de Lek veel stonden en staan, kende ze niet. Zo kwam het dat ik flora's ging aanschaffen. Het lezen van de boekenreeks *Wilde Planten* van Westhoff et al., begin jaren '70, is doorslaggevend geweest. Vanaf 1989 deed ik mee met Floron.

Toen ik in *Natura* zag dat *De Nederlandse Bladmossen* van Touw & Rubers zou verschijnen (in 1989), heb ik dat boek meteen gekocht, plus microscoop en binoculair. Rond 1990 werd ik lid van de BLWG. Een van de eerste mossen die ik vond, was cilindermos (*Entodon concinnus*), minder dan een kilometer bij mijn huis vandaan.

Jarenlang heb ik zeven of acht maanden per jaar bij Douwe Egberts en Van Gend & Loos gewerkt (nachtdiensten), in de zomermaanden nam ik vrijaf om me te wijden aan wilde planten, vogels en gitaarspelen (muziek is een grote passie).

Begin 1994 – ik was toen 43 – veranderde mijn carrière. Het Zuid-Hollands Landschap vroeg of ik als betaalde medewerker monitoring in dienst wilde komen. Dat heb ik gedaan, we gingen samenwerken met Bureau Na-tuur van de Provincie Zuid-Holland, wat inhield dat ik veel vegetatieopnamen moest maken. Duinonderzoeker Henk Doing, schoonvader van mijn broer Wilbert, maakte me lid van de Plantensociologische Kring Nederland.

Weinig mos te vinden in dit deel van de Amerongse Bovenpolder. Daarom maar een hoornbloem onder de loep.

Zo kwam ik in het wereldje van professionele botanici en vegetatiekundigen terecht. Ik ben al 10 jaar weg bij het Zuid-Hollands Landschap en al lang en breed gepensioneerd, maar tot dit jaar heb ik nog betaalde inventarisatieklussen gedaan voor terreinbeheerders en WUR. Daar stop ik nu mee.

Wat is je favoriete mos?

Spookmos! Wel jammer dat het nu *Aneura mirabilis* heet en niet meer *Cryptothallus mirabilis*, een mooiere naam. Ik heb het nog nooit in het echt gezien, laat staan zelf gevonden, maar dit stofzaad onder de levermos- sen fascineert me. Het geeft je een hint van het ingewikkelde verborgen leven ondergronds. Spookmos tapt de koolstofverbindingen die het nodig heeft af uit het mycorrhiza-netwerk dat berken en schimmels van het genus *Tulasnella* hebben opgebouwd. De manier waarop je ernaar moet zoeken is ook fascinerend: in berken- broek veenmoskussens optillen om te zien of de witte thalli aanwezig zijn, op ongeveer 15 cm diepte. Klinkt als een kansloze onderneming, maar in het Verenigd Koninkrijk en Ierland is spookmos al op vele tientallen plekken gevonden, ook in Zuidoost-Engeland, bij wijze van spreken bij ons om de hoek. Kom op, dames en heren bryologen, ik wil een artikel over de eerste vondst van *Aneura mirabilis* in Nederland!

Volgens de oude én de nieuwe statuten mogen redacteurs onbeperkt herkozen worden. Hoe lang wil je het nog volhouden?

Redacteur van *Buxbaumiella* zijn is leuk. Samen met de auteurs probeer je eerst de tekst te perfectioneren (doorgaans is de beginqualiteit al goed, we hebben veel getalenteerde schrijvers in onze gelederen). Vervolgens begint het puzzelen: hoe krijg je de tekstvakken, foto's, figuren, tabellen op de optimale plaats, zodat een overzichtelijk én esthetisch verantwoord geheel ontstaat? Ik wil dit blijven doen zolang ik het nog kan en zolang ze me willen herkiezen, uiteraard.

Verder heb ik me voorgenomen weer meer kilometerhokinventarisaties te gaan doen, dat is er bij het vegetatiekundige werk nogal bij ingeschoten. En ik ga heel fanatiek gitaarspelen en blijf veelvuldig concerten bezoeken (circa 50 per jaar).

Wie is de volgende persoon in deze rubriek?

Hans de Bruijn. Hij is een van die getalenteerde BLWG-schrijvers en hij heeft – zoals iedereen weet – Zuid-west-Nederland op indrukwekkende wijze letterlijk en figuurlijk op de bryologische kaart gezet. Hans is een paar jaar geleden verhuisd naar Oostburg in Zeeuws-Vlaanderen en kijkt tegenwoordig ook veel in Vlaanderen rond. Ik ben benieuwd hoe het hem daar vergaat.

Vragensteller: Laurens Sparrius.